

Arbc/0056 (1)

Barcelona, 13 de gener de 1983

Estimat amic,

Et faig només quatre ratlles per veure si t'arriben abans que te'n vagis de l'Argentina.

He parlat avui mateix amb en Castells i m'ha fet saber que la cosa s'havia aturat per un problema de drets, ja que es pensaven que els de les obres d'en Williams els tenia en Cendrós, però que ara ja saben que no és veritat i la cosa s'ha tornat a engegar. Avui mateix m'han dit que t'ho farien saber amb un telegrama. També, quan han sabut que arribes el dia 30, m'han dit que es posaran en contacte amb tu -o tu amb ells, que serà millor per arreglar papers i qüestions de peles.

Noi, el dia 30 em temo que no podré ser al Prat perquè tindrè un altre afer que em mantindrà ocupat. De tota manera, estaré en contacte amb la teva tia Maria per si pogués arreglar les coses a darrera hora. És una llàstima que no hagi estat aquí uns dies abans perquè, precisament, la setmana anterior, els dies 20, 21, 22 i 23 hi haurà uns col·loquis a Palma de Mallorca amb motiu d'un premi de novel·la que hi convoca l'Ajuntament d'aquella ciutat. Jo hi seré, ja que l'Associació hi té un cert protagonisme i, com a tresorer, hi he d'anar a estendre talons... Es per culpa d'aquest desplaçament que m'ocuparà un diumenge, que el següent no podré fer el salt a Castellterçol. De tota manera, hi haurà més dies que llonganisses!

Ahir vaig ser a Reus per parlar amb els alumnes de primer curs de Batxillerat de l'Institut Gaudí. Va ser una sessió força interessant. Les mestres del seminari de català funcionen molt bé, en aquell centre decent, i això es nota amb els alumnes. El nostre futur és a les mans dels mestres. Fa molt de temps que ho dic, això! I encara ho vaig veure més clar abans d'ahir, a Rosa Sensat -aquella cèlebre i clandestina entitat de pedagogia creada per

Marta Mata-, amb motiu d'una taula redona que vam celebrar a l'entorn de la represa del llibre infantil a casa nostra, de cara a un número extraordinari de la revista "Perspectiva escolar".

Aquests dies he escrit un parell d'articles que han aparegut -en català!- al Ciere, signats per Ofèlia Dracs. Ens han ofert l'oportunitat de publicar-hi alguna cosa -una columna- setmanalment, i ho farem per torns, tot i que jo, treballador de mena, ja n'he encolemat dues. Ja en parlarem, de tot això!

De tot això i d'altres coses, com, per exemple, del sopar que aquest vespre fem una colla d'escriptors -els de l'Ofèlia i d'altres de la mateixa corda, amb el conseller Max Cahner, convidats per ell mateix. Avui ja he fet dieta per dinar per poder treure el ventre de pena...

Preu, tu! Que si m'engego, no acabo i llavors ne sortirà la carta i arribarà a misses dites.

Adéu, records a la família, digue'ls que no pateixin, que ja et vigilaré que no en facis de l'alçada d'un campanar, com feia el nostre amic Henry Miller.

Fins ben aviat,

